

Op de lijdensweg | 2

Jezus en Barabbas

Jezus staat op een dubbeltal, met Barabbas. De mensen mogen kiezen: wie komt er vrij?

Het lijkt niet over ons te gaan. Wij waren er immers niet bij? Dat is waar, maar jij en ik hebben meer van Barabbas dan we vaak denken!

1

Elk jaar werd op het pesachfeest door Pilatus een joodse gevangene vrijgelaten. Pilatus deed dat om de Joden te vriend te houden.

Dit jaar was in overleg Barabbas aangewezen: hij zou vrij komen. Maar Pilatus kreeg onverhoopt te maken met Jezus, die door de Joden aan hem was uitgeleverd. Hij wist al snel dat Jezus onschuldig was. Toch kon hij Hem zomaar vrijlaten, vanwege de joodse leiders. Wat hij wel kon proberen, is het joodse volk zover te krijgen dat het achter Jezus ging staan! Dan had hij de leiders mooi buiten spel gezet, zonder zijn handen eraan te branden: het was dan immers de keuze van het volk!

2

We weten niet veel van Barabbas. Hij was een misdadiger, die een moord op zijn geweten had.

Hij heeft wel een veelzeggende naam: Barabbas betekent 'zoon van de vader'. En wie van ons is dat niet? We zijn allemaal zonen van vaders of dochters van moeders. Barabbas is één van ons. Hij is de mens die wij ten diepste allemaal zijn: we zijn allemaal van hetzelfde, zondige soort (zie *Job* 14, 4 (vertaling 1951)).

Ja, ik ben Barabbas! Ik sta daar, ter dood veroordeeld! Want ik heb de dood verdiend (*Romeinen* 6, 23a). In Barabbas kan ik mezelf herkennen. Het is niet Jezus of Barabbas, maar Jezus of ik!

3

Pilatus had het heel slim bedacht: het volk zou vast voor Jezus kiezen. Die was immers erg geliefd? Nog geen week geleden hadden ze Hem enthousiast ingehaald (*Marcus* 11, 9-10)!

Maar het plan mislukt. Het volk en de leiders laten zich niet uit elkaar drijven. Tegenover de buitenstaander, de Romein Pilatus, trekken ze één lijn: 'Nee, niet Jezus. Barabbas moet vrij!'

Pilatus probeert Jezus alsnog vrij te krijgen, met Barabbas. Maar het lukt niet; de Joden willen het niet. Ze hadden gehoopt dat Jezus de Romeinen zou verjagen. Nu Hij dat niet doet, mag Hij van hen aan het kruis.

4

En zo komt de schuldige vrij en moet de onschuldige sterven.

Het is het grote wonder: Jezus neemt onze plaats in. God zelf wilde dat zo. Hij had het Jesaja al laten zeggen: 'Om onze zonden werd hij doorboord, / om onze weldaden gebroken' (53, 4-6).

Marcus 15, 6-15

Schriftlezing
Marcus 15, 1-15

datum
10 maart 2019

bijzonderheid
Veertigdagentijd, viering avondmaal

Het is de kern van het evangelie: Jezus ruilt met mij! Hij draagt de straf die ik verdiend had, zodat ik vrijuit ga.

Geloof je dat? Wie in Jezus gelooft, is niet langer schuldig. Want Jezus heeft met je geruild!

Geloof je dat? Dan ben je vrij! Je zit niet langer gevangen in de zonde en de dood, maar mag léven. Is er iets mooiers denkbaar?

5

Barabbas kwam vrij. Hij mocht de dodencel verlaten. Hoe zou hij gereageerd hebben? Hoe reageer jij?

Je zou kunnen zeggen: 'Nee, dat kan niet waar zijn. Mijn zonden zijn te groot.' Of: 'Ach, laat mij maar zitten. Ik vind het hier, in de gevangenis, wel prima.'

Maar besef je wel wat je dan laat liggen? En, meer nog: je doet tekort aan het werk van Jezus Christus, die ook voor jou aan het kruis stierf. Ga naar Hem toe en aanbid Hem als je redder. Wees Hem eeuwig dankbaar dat Hij jouw plaats innam. En... geniet volop van je vrijheid!